

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinvs terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 2. Quàm necessaria sit Memoria mortis ostendunt Authoritates SS.
Patrum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

ducunt finem cogitemus. Quod si tamen huius exercitii continuatio nimis ardua & difficilis alicui videretur, posset is aliquoties saltem in anno id executione mandare, eoque sese disponere ad festa solemniora Christi Domini nostri, & sanctissimæ Virginis Mariæ, & præsertim id vsui esse posset in septimana sancta instar dispositionis ad festa paschalia. Hæc de memoria mortis dicta sufficerent; at quia materia hæc admodum vilis est, sanctorum Patrum sententiis & exemplis pariter amplius declarabitur.

Authoritates Sanctorum.

CAPUT II.

Omnes sancti Patres in hanc conspirant opinionem, ad ambulandum securè & proficiendum in via salutis necessariam esse continuam mortis memoriam. Unde dicunt, quod hæc memoria debeat nobis esse vsui, sicut lapis probationis, quo cognoscimus ac discernimus verum bonum ab apparenti: sicut stella polaris, quæ navem animæ nostræ dirigit, deducitque ad portum Gloriæ: sicut fidelis consiliarius, qui in cunctis dubiis occurrentibus consulit nobis, quid agendum aut omittendum, quid amandum aut fugiendum sit. Denique afferunt, hanc mortis memoriam esse frænum sensus, lumen mentis, rationis regulam, donum cælestis, semitam vitæ, contemptum Mundi, desiderium æternorum ac cælestium bonorum. Verum ad sententias Sanctorum Patrum in particulari descendamus.

Sanctus Basilius, loquendo de memoria mortis, ait eam esse necessariam *ut lenamen vitæ*, nimirum miseræ præsentis vitæ.

S. Augustinus determinat eam esse remedium contra omnia mala, nec quicquam vtilius esse ipsâ meditatione.

UNIVERSITÄT
PADERBORN
113
O V

- S. Aug. in Psal.* ratione transitus nostri ex hac vita: Nihil est nobis subiectum
lubrias, quam cogitare, quando erimus de hoc mundo. Hic
transituri. Deinde cum verè beatum pronuncietur, qui
semper mortem contempletur, & ad mortem
per dispositus est: *Illus est beatus, qui semper Mortem*
bet ante oculos. Et festinat in hora mortis paratus invenire
vi. Et ille felix esse comprobatur, qui cogitat de supplicio
ante supplicium, ut postea supplicii effugiat periculum
S. Gregorius Nazianzenus dicit: Nihil Mortis fuerit
ditatione vestitus.
- S. Hieron.* S. Hieronymus: Facile contemnit omnia, qui
Epist. 5. ad Paulin. per cogitat se esse mortuum: memento mortuus tuus
peccabis. Ideo semper expectare debemus Patrem
as venientem, & diem formidare iudicii. Et o, tunc ret al
idem S. Doctor suggerit remedium, ut omnia nunc re
que agamus, dicens: *Quidquid facies, respice mortem*
S. Greg. lib. 13. moral. c. 10. tom. 2. S. Gregorius Magnus: *Qui mortuum se non*
penè mortem se considerat, & Mundo, & sibi ipsi, cum
ta nostra nil aliud sit, quam proximitas mortis. Quia
tenè notat S. Augustinus, non moriemur, sed moriamur
quia semper desumitur aliquid de vita.
- S. Bern. de considerat. Mortis. gradu 9.* S. Bernardus affirmat, meditatione Mortis prop
sari spiritum tepidum & pusillanimum, quare con
Cum tadio afficeris, super lapidem, super quem iacent
cadavera, te meditando compone. Idem plane de
mentum de memoria Mortis suggestit præfatus S. Do
ctor scribendo Eugenio summo Pontifici: *Ingi medita*
tionis inter huius presentis glorie blandimenta memo
233. nonissima tua: quia quibus successisti in Sedem, tunc
dubio sequeris ad mortem.
- S. Amb. in Hexam.* S. Ambrosius docet, memoriam mortis tollere festi
& affectum à creaturis: *quia nudi omnes nascimur, & morimur.*
- S. Chryst. in c. 10. Matth.* S. Chrysostomus ait cogitandum esse de morte vanita
cessariâ; at virtute mediante ea eadem faciendam esse prop
luntariam. *Fiat voluntarium, quod futurum est ut quod h*
sarium: offeramus Deo pro munere, quod tenemur reddere
re pro debito.
- S. Anselmus affirmat, continuam mortis memo
riam causare, nè mors ex improviso veniat: *Non contem*

subito moriuntur, qui semper cogitant se morituros. Hoc idem, quod ex SS. Patribus docuimus & adduximus, Gentiles cuiusdam autoritate confirmari posset.

Seneca ait: Sic formandus animus, tanquam ad exitum premam ventum sit. Et omnis dies, velut ultimus, ordinandus. Rationem subiungit: Quia venientem nemolius hilaris mortem recipit, nisi qui ad illam diu se componit. Idem alibi suggerit pro consilio: Meditare mortem: qui hoc facit, meitari libertatem iubet, qui mori dicitur, ferire dicitur.

Celebris quoque illius Sapientis sententia est, qui postulat in morte, ut suis valedictionis loco relinquatur aliquod monitum, chartae inscripsit duas litteras, duo, O, quibus significare voluit duos circulos à quibus debet conficiendos: Terra ad terram, spiritus ad spiritum, nempe, corpus ad terram & animam ad Deum reverti debere: & utriusque memoriam semper retinendam.

Capiti huic finem imponam eo consilio à Christo dato S. Theresiæ, & per ipsam Sororibus suis: Ut singulis diebus, tam festiuis, quam ferialibus, vestere super sepulchrum communem de propria Morte cogitaret. Eandem veritatem demonstramus exemplis.

Exempla.

Caput III.

Primum de S. Sylvestro Congregationis Sylvestrini Fundatore referunt, quod, cum adhuc esset iuuenis, viso homine mortuo compunctus omnino tali in vanitatem mundanam exardere cœperit odio, ut in hæc proruperit verba: En ego sum, quod hic fuit, & breui ero, si unquam hic est. Hocque ductus mortuo deserit Mundum, & Religionem ingressus sanctissimam dixit vitam.

Secundum. Refert Climacus cuiusdam Religiosi celebrem casum, qui rescitatus omnes à cubiculo ditior, & per duodecim annos continuos nil aliud fecerat,

UNIVERSITÄT PADERBORN